

Có đôi vợ chồng trẻ kia có hai đứa con nhỏ: hai tuổi và năm tuổi. Người vợ luôn muốn rằng dù thế nào con và gia đình cũng phải hòa thuận, khi cần, cha mẹ cũng phải nghiêm với con để họ ngoan dần con vào khuôn phép. Còn người chồng thì Chúa dạy rằng, Hãy dạy cho trẻ thế nào để nó phải theo, dù khi nó trẻ với già cũng không phải là khi đó (Châm Ngôn 22:6). Người chồng thì quan niệm khác, anh nói rằng trẻ con gây thế nào là biết gì, nên chỉ cho đứa trẻ hiểu biết rồi hãy áp dụng khuôn phép. Mỗi khi các con không vâng lời người vợ sẽ phạt hoặc khi các em vâng vãn như người đi không chính đáng mà không hiểu thì người chồng không đồng ý, anh bênh con và muốn chỉ theo ý con. Vì vậy vợ chồng không cùng một tiêu chuẩn trong việc dạy con nên hai đứa bé có vẻ thích cha và gần với cha hơn. Không hiểu thế nào, mỗi khi nói đến việc dạy con là vợ chồng không đồng ý với nhau và gia đình không vui. Bí quyết ý kiến trong việc dạy con là đi đến quan trọng, có thể hiểu lầm lâu dài, vì thế đây là đi đến không thể bỏ qua những cần được giải quyết để mọi người đều hiểu.

Trong *Câu Chuyện Gia Đình* tiếp theo, chúng tôi có trình bày mười nguyên tắc của Tiến sĩ Norman Wright đưa ra mà chúng ta cần áp dụng khi vợ chồng có đi đến bất hòa với nhau. Chúng tôi mong quý vợ sẽ nhớ đến khi vợ chồng có chuyện bất đồng ý kiến đem áp dụng để tình cảm vợ chồng không bị ảnh hưởng. Mười nguyên tắc đó là:

1. Tránh né xung đột bằng sự im lặng.
2. Đừng chỉ trích hoặc buồn giận trong lòng.
3. Khi cần thì giải và nói ra những điều cần nói lên bất đồng ý kiến của mình ngay.
4. Mỗi vợ chồng hai người bất đồng ý kiến, đừng mắng nhau.
5. Chia sẻ ý kiến và cảm xúc một cách bình tĩnh, đừng trút cơn giận lên nhau.
6. Tập trung vào vấn đề cần bàn thảo, đừng nói sang chuyện khác.
7. Nếu nói người kia sai, phải cho biết thế nào là đúng.
8. Tránh nói những lời lên án nhau hoặc làm tổn thương nhau.
9. Đừng đưa vào khuyết điểm hay lỗi lầm để chê cười hay chế nhạo nhau.
10. Nếu biết mình sai hãy xin lỗi; nếu đúng, đừng nói gì cả.

Trong các bài tiếp theo chúng tôi đã trình bày tám điểm đầu tiên nên hôm nay xin nói đến hai điểm còn lại.

9. Đừng đưa vào lỗi lầm để chê cười hay chế nhạo nhau

Có những người có tính hay bông đùa, vì c gì cũng đùa cợt, không cho là quan trọng. Những người này khi làm điều gì khiến vợ hay chồng phiền giận thì thường cười đùa, nói chơi hay chọc cợt để người kia đừng giận nữa. Kinh Thánh dạy chúng ta phải tránh những lời đùa cợt không đúng lúc. Sđđ Phao-lô dạy: Chớ nói lời tục tĩu, chớ giận cợt, chớ giận người thân mật phàn, là những điều không đáng, những cảm thấy Chúa thì hơn (Ê-phê-sô 5:3-4). Những lời giận cợt và giận người thân mật có người cho là vô hại nhưng Kinh Thánh cho biết đây là những điều không xđng hợp với người tin Chúa, vì thế chúng ta phải tránh. Có khi nào quý vị làm cho vợ hay chồng giận rồi không xin lỗi những người nói chuyện bông đùa hay chọc cho người kia cợt để họ liên lạc với mình không? Cách đánh trống lảng như thế chỉ làm cho người kia giận nhiều hơn vì chúng ta không tôn trọng cảm xúc của họ và không nhận là mình có lỗi. Nếu chúng ta cứ bông đùa những chuyện không đáng bông đùa thì sớm mất đi lòng kính trọng của người phối ngẫu và người chung quanh.

Quan trọng hơn nữa là khi vợ chồng đang có nạn để cần đến sự giúp đỡ. Nếu vợ chồng đã đồng ý đem nạn ra bàn thảo và đã chọn đến một thì giờ và nơi chốn thuận tiện, chúng ta cần nghiêm chỉnh nói chuyện với nhau để nạn đến sự giúp đỡ. Lúc đó chúng ta cần nói năng đàng hoàng và chú ý lắng nghe, không nên lấy những khuyết điểm hay vấp cạ vợ hay chồng ra để chê cười và chê cợt. Có ông chồng kia có bà vợ trẻ đẹp. Một khi ông nói hay làm điều gì khiến vợ buồn, ông không nghiêm chỉnh xin lỗi những người đem cái vóc đáng chấp bẻ của vợ ra trêu chọc, để vợ không để ý đến điều lỗi của ông. Một bà vợ khác thì hay chê cười cái gì người nói rồi lại để a phớt lờ của chồng. Khi hai vợ chồng cần sự giúp đỡ thì một bên thì đồng ý khi nào đó, người vợ thường giận người chồng để bông đùa, khiến người chồng giận rồi bỏ đi, không chịu người nào bàn thảo nạn để đang cần đến sự giúp đỡ. Dùng lời bình phẩm hay dùng những khuyết điểm cá nhân để trêu chọc nhau hay bông đùa trêu chọc những chuyện nghiêm trọng là điều chúng ta cần tránh nếu muốn sự giúp đỡ trở lại hòa giải và vợ chồng.

10. Nếu biết mình sai hãy xin lỗi, nếu đúng đừng nói gì cả

Đây là nguyên tắc rất quan trọng, cần đến sự áp dụng cách nghiêm chỉnh sau khi hai vợ chồng đã dành thì giờ thành thật chia sẻ tất cả cảm xúc và trình bày mọi khía cạnh của vấn đề. Đến lúc này hai người đã thấy rõ vấn đề, cũng thấy mình sai chỗ nào, đúng chỗ nào và ai đúng ai sai. Nếu thấy mình có lỗi, chúng ta cần khiêm nhường hơn mình và xin lỗi cách thành thật. Nạn để sự giúp đỡ trở lại hòa giải và vợ chồng sẽ không còn. Sđđ Gia-cô dạy: Hãy xưng tội cùng nhau và cứu nhau, hãy cho anh em đến lãnh bình (Gia-cô 5:16a). Nếu sau

khi phân tích mối việc, chúng ta thấy mình đúng hay có lý như thế nào bao giờ nói: Thấy không, tôi đã nói là tôi đúng mà không chịu nghe. Cũng thế có thái độ vênh vác, hễ hễ vì người kia nhận là họ sai còn ta đúng. Nhưng lại nói và thái độ thì u thì như lúc đó sẽ khiến người có lý mất cảm, khó chịu và có thể không chấp nhận gì pháp hai người đi ra. Để tránh điều đó, chúng ta cần có thái độ khiêm nhường khi biết mình đúng, tất nhất là thế nào nói gì về mình nhưng nói vài lời để nâng đỡ người kia. Chúng ta cần thì như thế người làm sai hay có lý không phải quá buồn, quá ân hận vì việc làm hay lại nói chuyện mình. Khi chúng ta thì như, khiêm nhường, xem trọng người phải người, Chúa sẽ bù đắp và ban phúc cho chúng ta. Người phải người cũng sẽ yêu thương và kính trọng chúng ta hơn. Lời Chúa dạy rằng Đức Chúa Trời chỉ cần kẻ khiêm nhường ban ơn cho kẻ khiêm nhường (Gia-cô 4:6). Trong thư Rô-ma 12:16 sẽ thế Phao-lô cũng khuyên: Trong vòng anh em phải cho hiểu ý nhau. Thế nào có ao sẽ cao sang nhưng phải ưa thích sẽ khiêm nhường. Cho mình là khôn ngoan.

Trong trọng hợp người có lý nhận lại, chúng ta cũng cần có thái độ thích hợp, tức là sẵn sàng tha thứ và vui vẻ bỏ qua, thế như đi nhấc lại hay nói thêm điều gì khiến người đó hối hận hay mang cảm giác. Về điều này, sẽ thế Phao-lô khuyên như sau: Anh em là kẻ chọn lại của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu mến Chúa Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mặc lấy sự nhân từ, khiêm nhường, mềm mại, nhún nhường. Nếu một người trong anh em có điều gì phàn nàn với kẻ khác, thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em thì nào thì anh em cũng phải tha thứ cho người. Nhưng trên hết mọi điều đó, phải mặc lấy lòng yêu thương, vì là dây liên lạc của sự trở nên lành (Cô-lô-se 3:12-14).

Ngoài mối nguyên tắc đã trình bày, chúng tôi thấy còn một nguyên tắc quan trọng khác mà chúng ta không thể không nhắc đến, đó là sự nguy hiểm. Là người tin Chúa, trước mặt mọi vấn đề và trong mối quy tắc của đời sống, chúng ta cần sự nguy hiểm, dâng lên Chúa để xin Ngài hướng dẫn. Sẽ thế Phi-e-rê dạy: Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em (I Phi-e-rê 5:7). Chúa Giê-xu phán hứa rằng: Quên hết, ta lại nói cùng các người, nếu hai người trong các người thuận nhau về điều gì mà cầu xin không gì việc chi, thì Cha ta sẽ trên trời sẽ cho họ (Ma-thi-ơ 18:19). Khi hai vợ chồng thế nào lòng hiểu ý cầu nguy hiểm, Chúa sẽ soi sáng, hướng dẫn giúp chúng ta nhìn thấy vấn đề cách rõ ràng, khôn ngoan. Không nhưng thế, với sự của Chúa và tình yêu của Ngài, chúng ta sẽ có thể nhường nhịn nhau, tha thứ và giải hòa với nhau. Bao nhiêu đôi vợ chồng bắt đầu đời sống chung trong yêu thương hài hòa nhưng dần dần giải hòa hai người có nhưng thế nào, bắt hòa. Lúc đầu chỉ là nhường bắt hòa như, nhưng vì không biết cách giải quyết dần dần trở thành xung đột lớn, để rồi cuối cùng trở thành cay đắng nhau hoặc chia nhau ra tòa ly dị.

Trở lại nạn của đôi vợ chồng trong phần mở đầu bài nói chuyện hôm nay, vì vợ chồng có nhưng cách dạy con khác nhau mà đưa đến bắt hòa. Giải hai vợ chồng thế nào ý người lại, trao đổi và phân tích vấn đề cách khách quan, sau đó người chỉ trọng thấy cách dạy con của mình không đúng và bằng lòng thay đổi theo cách của vợ thì vấn đề sẽ được giải quyết. Lúc đó người và không nên nói thêm rằng cách dạy con của mình xưa nay là đúng, là phù hợp với Kinh Thánh hoặc nói vì chồng đã mà con không vâng lời, v.v? Nhưng lại nói đó không xây dựng mà có thể khiến người chỉ trọng bắt buộc phải ái mà không muốn sửa đổi nữa.

Minh Nguyên
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành